

मजार्कलवविस्तृतिपिण्डः “अथवा भक्तस्य चेतस्य यः
 तत्रङ्गलाभयोगात्तादृशैः पञ्चभिर्भागैर्भुवं खनेत् उपरि-
 त्त्रिमितादृशैर्भागैस्त्रिभोजेखला रचयेत् कीदृशीः षड-
 द्वादशांशाः चतुस्त्रिंशद्गुणमित्यास्तैस्त्रिंशद्गुणमित्यास्तौ-
 च्चत्रं यासन्ता इति व्याख्या । विश्वकर्मा “आसात्-
 खातः करः प्रोक्तो निम्नान्यिद्गुणेन तु । कण्ठात् परं
 मेखला तु उन्नता सा नवाङ्गुलैरिति” । क्रियासारे
 “प्रधानमेखलोत्सेधउक्तमत्र नवाङ्गुलम् । तद्वाहमेखलोत्-
 सेधमङ्गुलद्वितयं क्रमात् । चतुस्त्रिंशद्गुणमित्यासीमेख-
 ला त्रितयस्य तु” योगिनीहृदयेऽपि “मेखलाः षट्पु मे दे-
 वि ! हस्तादिषु विशेषतः । पश्चात्कार्कांशसम्भागेभिताः
 स्युर्गोपिताः शुभाः” इति । अथ प्रकारान्तरेण मेखलालक्षणं
 नाभिलक्षणं चाह “रसांशकादुन्नतविस्तृतान् तिस्रोऽयवैका
 युगभागतुल्या । पञ्चाथवा षट्शरवेदराभद्रांशैस्तताः स्युर्न-
 वभागपिण्डाः । आद्यापरास्तच्छरभागहीना जिनांशकण्ठा-
 ङ्गहिरेव सर्वाः । कुण्डानुसारा अपि मेखलाः स्युर्काङ्ग-
 भागौ चतुर्तस्तु नाभिः । कुण्डाकारो नाभिरम्भोजसायो-
 वाङ्गोऽयं नेनांशहानिर्दलाप्ये । शेषे चोत्ते वङ्गुलैः समे
 ते स्युर्वै कर्णैः केशराः पत्रकाणि” अथवा चोत्तषड-
 भादुन्नताः षडंशेनैव विस्तृतास्तिस्रो मेखला भवन्ति
 अथैकमेखलापक्षमाह एकैवमेखला चोत्तचतुर्थांशोच्चा
 तत्तृतीयांशविस्तृता च स्यात् । पञ्चमेखलापक्षमाह ।
 अथ पञ्च मेखलाः कार्याः षट्पञ्चचतुस्त्रिंशद्गुणैः
 पारिभाषिकैर्विस्तृताः । अथपञ्चमेखलानाहुता माह
 तत्रादिमा नवभागः पिण्डःचौत्रं यस्याः सा पा-
 रिभाषिकनवाङ्गुलोच्चा स्यात् अपरा मेखलास्तस्या आ-
 द्याया यः शरांशः पञ्चांशस्तेन हीना भवन्ति यथा एक-
 हस्ते कुण्डे प्रथममेखला नवाङ्गुलोच्चा अस्याः पञ्च-
 मांशः । । ६ । १ । । ५ एष एकद्वित्रिचतुर्थः
 प्रथममेखलामाने न्यूनः कृतः सन् तदधःस्थानां मेखला-
 कामौच्यं स्यात् यथेदं द्वितीयमेखलौच्यम् ७ । । १ । ४
 ६ । ३ एवमपरासामपि द्रष्टव्यम् । ताः मेखलाः सर्वाः चोत्त
 चतुर्विंशतिभागमितात् कण्ठाङ्गहिरेव भवन्ति कीदृश्यः
 कुण्डानुकाराः येन्यादि कुण्डेषु येन्याद्याकारा एव स्युः
 अपिरेवाथे । अथ नाभिलक्षणमाह नाभिर्द्वादशांशोच्चाः
 षडंशेन विस्तृतः कुण्डानुकारः यादृशश्चतुर्साद्याकारं
 कुण्डं तादृशोनाभिः । अथवा नाभिरम्भोजसमः कसलाकारः
 कार्यः अयं नाभिरब्जं पञ्चकुण्डे म्भवति तत् नाभि-

रूपायाः कर्णिकायाः समन्तात् । अथ पद्माकारकरणं
 नाभेरुच्यते दलाप्ये दलाप्यनिमित्तं षड्गुलोच्चे चत-
 रङ्गुलविस्तारायामे नाभौ इनांशहानिर्द्वादशांशत्वागः
 कार्यः शेषमवशिष्टं चेतुं तस्मिन् वृत्तत्वं समभागेन
 कार्यम् । तत्र मध्यचिह्नात् प्रथमं वृत्तं कर्णिका द्वि-
 तीयं वृत्तङ्गेशरस्थानं तृतीयं पत्राणि तद्विहरवशिष्ट
 द्वादशांशेन दलाप्याणि रचयेदिति व्याख्या । वाशिष्ठायाम्
 “प्रथमं मेखला तत्र द्वादशाङ्गुलविस्तृतिः । चतुर्भिरङ्गु-
 लैस्तस्याश्चोन्नतश्च समन्ततः । ततश्चोपरिवप्रः स्याच्चत-
 रङ्गुलसन्नतः । अथाभिरङ्गुलैः सम्यग्विस्तीर्णश्चोन्नतस्त
 था” । पिङ्गलायामे “एका षड्गुलोत्सेधविस्तारा मेख-
 ला मतेति” लक्षणसंग्रहे तु विशेष उक्तः । “चत-
 रङ्गुलविस्तारोत्सेधा चैकैव मेखलेति” तन्वान्तरे “षष्ठां-
 शेनाष्टमांशेन मेखलाद्वितयं विदुरिति अयं पञ्चोऽ
 बद्धसंभतत्वाद्भेदत एव । सिद्धान्तशेखरे “षड्-
 वाष्वाब्धिवङ्गुलैर्नभिताः स्युः पञ्च मेखलाः” इति लक्षण
 संग्रहे “पञ्च वा मेखलाः कार्याः षट्पञ्चाब्धितिपक्षकैः ।
 प्रथमा कुण्डसहितोत्तरोत्सेधनवाङ्गुलेति” पिङ्गला-
 यामे “खातादेकाङ्गुलन्यद्वा मेखलानां स्थितिर्भवेदिति”
 शारदायाम् “कुण्डानां यादृशं रूपं मेखलानाम् ता-
 दृशम्” इति तत्रैव “कुण्डानां कल्पप्रेदन्तर्नाभिसम्बुज-
 सन्निभम् । तत्तत्कुण्डानुरूपं वा मानमस्य निगद्यते”
 सृष्ट्यरत्निरत्निहस्ता नाभेरुत्सेधता मता । नेत्रवेदाङ्गुलोपे-
 तेति” पञ्चोनाभिं विवर्जयेदिति प्रागेव लिखितम् । अम्बुजा-
 कारकरणं तत्रैव “पञ्चकुण्डे चोत्तस्य द्वादशांशं बहिः
 सुधीः । तन्मध्ये विभजेद्वृत्तौ स्तम्भिः समविभागतः । आद्यं
 स्यात् कर्णिकास्थानं केशराणां द्वितीयकम् । तृतीयन्तत्र
 पत्राणां चतुर्थांशेन दलाप्यकमिति” अथ योनि लक्षणमाह
 “योनिर्व्यासाद्दीर्घा विततगुणलवादायताब्धिभागा-
 तुङ्गातायत् समन्तात् परिधिरुपरिगतावद्येख
 रथम् । निम्नं कुण्डं विशन्ती बलयदलयुगेनान्विताधो
 विशाला, मूलात् सच्छिद्रनालान्तरवटर्चिराश्वत्य
 पत्रार्णतः स्यात्” योनिर्व्यासाद्दीर्घा विस्तारतृतीयां
 शेन विस्तीर्णा चतुर्विंशतिशेनोच्चा चतुर्विंशतिशेन परिधि
 मेखला यस्याः सा तावतैवाप्येष चतुर्विंशतिशे-
 न निम्नं यथा तथा कुण्डं प्रति विशन्ती बलयदल
 युगेन वृत्ताद्द्वयेन युता अधो विशाला अर्थादुपरिस्त्र-
 ल्यसंकोचनवतीमूलात्स्थलात्सकाशात् मध्ये सच्छिद्रं नाभं